

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălămate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli republicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Earăși ecouri din România.

„Românul”, în numărul său de Sâmbătă scrie, în alte, următoarele:

„Die Presse”, în numărul său dela 31 Iulie, adresează următoarele rînduri dlui C. A. Rosetti.

„Domnul” Rosetti profită de timpul vacanțelor București spre a face în „Românul” propunerea, că cu ocaziunea apropiatei revizuirii a Constituțiunii, titlul de „Rege al României” să fie transformat în acela de „Rege al Românilor.” Acum însă guvernul român asigură în mod oficios, că nu se simte dispus ca, în locul suveranității țerei, care se înțelege prin actuala desemnare a regelui, să se pună suveranitatea poporului.

Prin știință sau nesciință, se înșală Presa Austro-Ungară, în această cestiune ca în toate.

D. Rosetti n'a propus și nu propune nimic în această privință. Desea a ținut „Regele Românilor” a fost dela 1866 titlul Principelui Carol; și nu s'a schimbat prin lege acest titlu.

Desea s'a mărginit apoi în a explica, că titlul de „Domn al țerei ear nu al oamenilor, este un titlu feudal. Nu place însă unora din Austro-Ungaria să se gândească, care nu aspiră la cucerirea nici unui pământ numai la guvernarea oamenilor. Fie pe placul dumnealor. Nu noi ne vom încerca să le aducem cea mai mică supărare în această privință.

În numărul său de Duminecă „Românul”, revenind asupra celor scrise despre români în diare unguesci, reflectează în chipul următor:

Cu bravii noștri vecini unguri vom vorbi puțin astăzi.

Nu vorbim pentru a-i combate.

Nu vorbim cu speranța de a-i convinge.

Scim print'ro lungă și tristă esperință — tristă pentru dînșii ca și pentru noi — că capii acestei frumoase națiuni sînt, în această privință, ca capii partiilor legitimize: — Nimic n'au învățat, nimic n'au uitat. —

Asigurați, — după necurmăte încercări, dela 48 și până acum, — că capii unguurilor nu vor se înțelege, vorbim pentru ca se fie constatat de toate celelalte naționalități, că noi necurmat ca frați le-am vorbit și le vorbim.

„Diarul „Pester Lloyd” dîse:

„Nu încapă îndoială, că din toate puterile orientului România se află în cea mai rea pozițiune.

„Dovezită că isbândeale armelor ce au dobîndit vecinii noștri în războiul ruso-turc s'au prefăcut pentru dînșii în blăstîm.

„Fiind că atunci au isbutit să scoată din bălăie neatinsă onoarea drapelului, ei își închipuesc acum că țeara lor este o Macedonie, căreia îi este rezervată o misiune istorică, și că fie-care român poartă cu sine o porțiune a soartei viitoare a lumii orientale.”

Întrebăm pe bunii noștri vecini:

După cari fapte vădută-au ei că noi ne-am perdut capul până a crede, că vom cucerii orientul?

Noi am dovedit prin fapt, și chiar în războiul din urmă, că nu vom cea mai mică cucerire. Toată lumea scie, că noi am refuzat din terămul bulgar ce ni s'a oferit la congresul dela Berlin.

De ce dar ne atacă de dorințe de cucerire pe noi, cari ne-am vărsat sîngele și cari am refuzat tot ce ni se oferea, pe când dumnealor, cari n'au luptat nici o secundă, au cerut și au dobîndit insula *Ada-Kale*, s'au plătit din tesaurul unguur din chieluelile pentru luarea Bosniei și a Erțegovinei?

Pentru ce ne iau în ris, dîcînd că ne-am perdut capul pentru triumful nostru prin arme, când nici un român n'a ținut un singur cuvînt contra Ungurilor, cari la 1867 au dobîndit chiar împărțirea domniei cu imperiul Austriac deși la 1849 au fost pe deplin învinși pe câmpul de onoare?

Dreaptă este oare procederea Ungurilor?

Este ea frățească?

În fine este ea demnă de o națiune vitează? Constatăm faptul și fără se mai facem cel mai mic comentariu mergem nainte.

„Pester Lloyd” urmează:

„Românii au perdut cu totul simțul măsurii; ei uită nu numai a lor micșorime dar și însemnătatea și puterea vecinilor. De și cu totul isolați, în mijlocul elementelor slave, cari îi încongioară, ei cred cu toate aceste că vor putea esecuta o putere de atracțiune ne-impotrivoitoare asupra poporațiunilor străine; și cu toate că nu datorescu existența lor de cât bunei voințe și protecțiunii puterilor europene, ei hrănesc proiecte cu totul contrarii existenței puterilor europene.”

Întreagă viața noastră dovedesce prin fapte, că nimic n'am uitat și că pe toată ziua învățăm;

viața noastră dovedesce, că dacă ni se poate imputa, cu drept cuvînt, că uităm ceva, acea uitare, a fost și este că am voit și vom să uităm purtarea Ungurilor, trecută și prezentă, cu toți Românii, de dincolo și de dincoace de Carpați.

„Uităm nu numai a noastră micșorime dar și însemnătatea și puterea vecinilor.”

Întrebăm pe Ungurii, cari mai sînt liberi a cugeta fără pasiune și-a vorbi ca bărbați politici mari

și esperți: Oare drept și în interesul unguurilor este să ne facă nouă aceste imputări?

— „A noastră micșorime?”

Dar oare câți sîntem noi și câți sînt desprețuitorii noștri?

Noi sîntem, la loc de tocmeală, vro 12 milioane de români neaoși.

Câți sînt cei cari rid de micșorimea noastră?

Cel mult 5 milioane de Unguri neaoși.

„Puterea vecinilor noștri însemnată este.”

Foarte adevărat.

Dar cine sînt vecinii noștri?

Slavii și austro-ungurii.

Cine însă sînt vecinii bunilor noștri Unguri de nu tot Slavii plus și Germanii?

Pe ce teme dar înțelepții Unguri ne impută nouă, că nu ne cunoascem vecinii și nu-și fac mai înțaiu lor însuși și cu mult mai drept cuvînt această imputare?

Dîcem, cu mult mai drept cuvînt, și eacă de ce:

Noi sîntem aci, în România liberă, cinci milioane de români.

N'avem în lăuntru al acestei țeri libere, nici un element străin.

Mici sîntem, foarte mici: dar sîntem singuri în familia noastră, în căsuța noastră.

Măndrii noștri vecini pot dîce tot astfel despre căsuța lor?

Să nu fie oare adevărat, că în aceea căsuță ei, cinci milioane de Maghiari au peste țece milioane de Slavi, de Români, de Sasi etc.?

Încă ceva în favoarea noastră și în defavoarea acusatitorilor și insultatorilor noștri Unguri.

Vecinii noștri Slavi nu ne pot urî, căci nici odată nu le-am făcut cel mai mic rău.

Ei nu se pot teme de noi, căci au fost totdeauna asigurați nu numai că nu sîntem bîntuiți de boala cuceririi, dar încă ei au fost în totdeauna la noi liberi și tratați ca frați; și când ni s'a propus a ni se da din pământ ce este al lor noi am refuzat.

Tot în această pozițiune se află insultatorii și acusatitorii noștri Unguri cu Românii și cu Slavii din Ungaria?

Dacă, spre exemplu, Rusia ar voi să scoale pe Slavii din casa noastră ea n'ar putea să o facă fiind că nu sînt Slavi pe pământul României.

Ea n'ar putea să ne atace și să ne cucerească decât prin armate slave; ele se vor bate contra noastră ca soldați supuși, dar nici decum ca oameni care însuși s'ar rescula în contra-ne, fiind că lung timp

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțuzeasca de E. B.)

(Urmare).

„Baronul Olaus a plecat, puțin timp după aceea spre Rusia unde a fost primit cu distincție de Țăreasa, și unde a început intrigile, cari, de atunci, au făcut din el un bonet din cei mai tenaci și periculoși ai dietei. Se dîce, că el s'a schimbat foarte la curtea aceea, și că s'a reintors de acolo cu un caracter, cu un spirit, cu maniere și cu principii, ce-l facură să apară de atunci, un om de tot altfel; pururea liniscit și suridînd, dară cu un suris sinistru și cu o linisce înspăimîntătoare; el era încă blînd și desmîrdător cătră supușii sei, dară cu o blîndeăță plină de despreț și desmîrdînd cu ghere; în sfîrșit s'a făcut așa, cum îl vedem astăzi, decum va n'a întunecat bîtrînețele și boala și mai mult fața acestei ființe problematice, scelerat deseversit, sau victima unui rar concurs de aparențe funeste. În scoala aceasta a ateismului și a crimei în care

a profitat Țăreasa atîta la rîndul ei, baronul a învățat a vorbi cu o complexanță admirabilă, încât și a cășigat renumele, omul de zăpadă, pentru a esprima, că i-a înghețat înima în Rusia și că a venit să se topească în opiniunea publică la soarele mai cald al țerei sale. Paliditatea lividă ce s'a respîndit în scurt timp peste fata sa, părul său albit de timpuriu, ținuta sa țeapănă și receala constantă a mînilor sale umflate a ajutat prin caractere fizice la născocirea porecliturii sale.

„Dară n'am se anticipiez evenimentele. Meta-morfoza baronului, care poate n'a fost altceva decât osteneala luptei în contra bănuielilor nedrepte n'a devenit frapantă, decât după moartea sau disparițiunea a celor, cari îi puteau sta în cale. Se dîce, că una din primele trăsături a perfecționării sale, pe căile vicleniei, a fost, că a respîndit în Svedia faima unei boale de moarte, care, precum se dîce, nu era nici decât fundată: și, după-ce lumea s'a întrebă mai târziu, pentru ce a avut el fantasia aceasta a să face bolnav de moarte în Petersburg, inimicii sei n'au putut găsi altă explicație de cât aceasta: el a voit să iea baronei Hilda toată frica de el ca să nu nască în Stockholm. Din nenorocire (eu vorbesc mereu în înțelesul vrășmașilor lui Olaus) baronesa a cădută în cursă, a petrecut vara în Waldemora, și, precînd graviditatea era indestul de înaintată, pentru a deveni călătoria imposibilă,

căci ea slăbise foarte în urma atîtor dureri, a apărut fără veste, sănătos și activ, în apropierea castelului.

„Eată, Cristiane, tot ce-ți pot spune drept resumat a opiniunii generale. Restul să ține de istoria secretă, și ar trebui să presupunem sau să ghicim adevărul, așteptînd dovezile, dacă sînt de aceste și dacă se vor afla vre o dată.

„Baroneasa așa s'a înspăimîntat auđind de prezența baronului la pastorul Mikelson, încât s'a hotărît a se închide în castelul vechiu, a cărui ocol, pe atunci foarte strîmt (noul gard nu era încă zidit) se putea foarte ușor păzi de un mic număr de servitori credincioși. În fruntea acestor servitori era intendentul Adam Stenson, deja încărînt în serviciul castelului și o femeie de încredere, a cărei nume nu-l mai țin minte.

„Ce s'a petrecut de atunci? Se dîce că baronul a corupt pe toți păđitorii Stollborgului, chiar pe femeia de încredere și pe necoruptibilul Stenson; dară eu mi-ași tăia mîna pentru a răspunde de Sten, și continuarea relațiilor bune între acest bărbat vrednic și între baron este pentru mine doavada aproape necontestabilă a nevinovăției sale. Ce a transpirat în public se compune din două versiuni. Cea dintăiu este, că baronul a ținut pe cumnată-sa așa prinsă și nefericită în Stollborg până ce a cădută victimă miseriei și măchnirei. A doua

au adunat în splina lor fere amară de cătră noi produsă.

Pot oare dice și Unguri că, n'au în casa lor preste de ce milioane de suflete nemaghiare cari lovite au fost și sunt de nedreptățile lor?

Și noi nu vorbim pe presupuneri ci pe fapte: căci bravii nostri vecini, ori cât s'ar încerca a suprima și falsifica istoria, nu vor putea face se nu se cunoască, că prin Croați, prin Români și apoi prin armata rusească a fost învinsă la 1848 și 49, națiunea ungară.

Dar Germanii iubesc oare pe Unguri?

Sciut este, că mai mult ură decât iubire găsesse între Germani.

Astfel, dacă Austria va tinde necurmat a deveni o putere slavă, pozițiunea Ungurilor nu va deveni oare mai rea decât a noastră?

Când dar ne dic, în deridere, că isbânda armelor a devenit pentru noi un blăstem, n'am fi în drept să le dicem, că dualismul, prin isbânda armelor germane, cu lesnire poate deveni un blăstem fatal pentru bunii noștri vecini?

Noi nu atragem blăstemul naționalităților asupra Ungurilor; din contra, în toate convorbirile noastre cu capii lor, dela 1848 și până acum le-am dis: — dați drepturi egale tuturor naționalităților; faceți concista lor morală, căci numai aceea poate da unui Stat o adevărată tărie.

Barbații de stat ai Ungariei au creșut și cred, că este bine se facă contrariul; aceasta negreșit îi privește.

Dumnealor însă ne dic, cu ură și în deridere: — „Românii gândesc, că n'au o misiune istorică și că fie-care din ei poartă cu sine o porțiune a soartei viitoare a lumii orientale.“

La aceasta le răspundem:

— Fie-care român crede, că misiunea sa este se propage frațietatea, dreptatea și libertatea în lumea orientală; ne pare foarte rău, că fie-care Ungur se silește se propage contrariul.

Ne pare cu atât mai rău cu cât ura — ce bravii noștri vecini cu stăruință o provoacă — nu le poate aduce decât mari răsunări, mari catastrofe; și acele sunt totdeauna vătămătoare pentru toți.

În ori ce cas dacă Românii vor fi cuceriiți, — după cum ne spun Ungurii, — vor fi cel puțin cuceriiți nu prin ură ci prin puterea numărului; dacă însă Ungurii vor fi cuceriiți, ura, ce cu precugetare și cu bună voie ei o provoacă, va ține primul loc.

Revista politică.

Sibiin, în 25 Iulie.

Un număr foarte însemnat din foile cotidiene din monarhie, îndată după publicarea sentenței în in afaerea dela Tisza-Eszlár, prin articol de fond se ocupă cu aceasta, reflectând, mai domol sau mai aspru supra stării justiției în Ungaria. Aproape toate, dacă nu chiar toate diarele din cestiune scriu în favorul evreilor acușai și în defavorul stării justiției unguresci. „Bindecuvântarea libertății este dumnezeiască; însă vai de acea țeară unde frica de pierderea popularității momentane guvernului este împedecată a apăra cu braț puternic dreptul și legea“, dice una din aceste foi. Până când însă foile scriu astfel în articolii lor de fond, găsim în scirile telegrafice ale acelorai sciri, cari sunt în opozițiune diametrală cu direcțiunea articolilor de fond. Așa încă înainte de

este, că ea ar fi devenit alienată, că o ar fi cuprins accese deplorabile, și că ar fi murit în accese de furor și de nelegiuire, blăstemând cultul evanghelic și proclamând împărăția Satanei.

„Din toate aceste numai una este sigur: că starea gravidității a fost simulată și că de ce luni după moartea baronului său și după trei luni de lângoare fizică și de tulburare de spirit, petrecute în Stollborg, baroneasa a murit în ultimele zile a le anulului 1746, după ce a murit și chiar a declarat formal pastorului Mickelson și baronului, că a voit să substituie un băiat cu scopul de a menține bunurile bărbatului său și de a satisface ura sa în contra baronului Olaus. Mai este o versiune, care-mi resistă a o raporta, adecă că baroneasa ar fi murit de foame în pavilionul acesta; dară Stenson a respins tot-de-una acușarea aceasta cu energie. Ori și cum ultimele momente ale Hildei sunt învălitate în întunecime. Părinții ei nu mai erau în viață și aceia ai bărbatului său, inspăimântați de sgomotele răspândite asupra credinței sale religioase nu-i veniră în ajutor și închiseră ochii. Ei au preferat totdeauna pe mlădiosul Olaus, care limbașă prejudețelor lor, mărețului Adelstan, care îi vătămase. Se dice, că regele a auzit de istoria aceasta și că a voit să o lămurească; dară senatul unde Olaus avea amici puternici, a rugat pe regele să se ocupe de afacerile sale, adecă, să nu se amestece în nimic.

„Tatăl meu era foarte bolnav când a venit

publicarea sentenței s'a putut ceti în diare atât oficioase cât și evreesce, că comițele suprem ar fi apelat la poporațiunea din comitatu Szabolciului, provocându-o, să fie liniscită, ori cură ar fi sentența tribunalului dela Nyiregyháza în afcerea dela Tisza-Eszlár. „P. Ll.“, ce e drept, sciea, că apelul este de prisos, deoarece poporațiunea este liniscită. În numărul seu dela 3 August, în care este publicată sentența „P. Ll.“ primesce dela corespondentul seu special sciea, că în noaptea dela 2 spre 3 August, fiind adunați în casa fratelui apărătorului dr. Székely mai multe persoane, dintre care procurorul Seifert, apărătorii: Eötvös, Funtak, Heumann și mai mulți diariști, pe la meșul nopții s'au pomenit, că ferestrele sub greutatea de pietri aruncate, s'au spart. Altă scire dela Pojon cetim în mai multe diare din Viena și Budapesta. Așa în „N. fr. Presse“ cetim: „În urma sentenței în procesul dela Tisza-Eszlár s'au ivit oareși-care agitațiune în poporațiune. În murgitul sărei, stradele au devenit foarte vii. Pe la 9 oare seara se aude pe promenadă larmă și strigăte. Sunt însă numai vre-o câți-va tineri, cari dau vânt petulanței. Partea cea mai inteligentă a publicului este liniscită. Poliția priveghiază foarte, în casarme miliția este consignată. Patrole mari cu baionetele în puscii percurg stradele. La 9 oare s'au adunat o masă mare de oameni în piața comitatului, care este în nemijlocită legătură cu strada jidovilor. Cinci salve de tunuri au alarmat garnisoana. Din toate părțile vine miliția, stradele se închid, pentru ca se impedece adunările.

Alta scire din aceeași noapte anunță, că în două strade ale Pojonului, locuite de jidovi, plebea a spart toate festrile; și s'au făcut mai multe areștări. Într'o telegramă din 4 August, dela Pojon se spune, că cu toate patrolele și cu toată întrevinerea poliției, mase de popor se adună, strigă și din când în când mai sparg și ferestre. Cu toate acestea aceleași telegrame afirmă totdeauna că liniștea nu este turburată, ceea ce ne place a crede că așa și este. Ce ne face să ne mirăm însă, chiar să ne și temem, este, că pentru vreo câțiva petulanți, cari nu sunt în stare să turbure liniștea se pune în mișcare toată poliția, se consingnează garnisoana întregă din Pojon și după toate acestea se mai concentrează cavalerie și din vecinătatea Pojonului.

Dela Paris se anunță că Barrère, autorul proiectului convențiunii dunărene și plenipotențiatul francez la conferența din London e decorat cu crucea mare a ordinului austriac Francisc-Iosif.

Despre generalul Brialmont se scrie în diverse diare, că va trece în România, unde va primi postul de inspector general al fortificațiilor din România. Unele diare, de sigur în batjocură, fac din Brialmont un simplu întreprindător de fortificațiune în România.

Cetim în „Neue freie Presse:

„Politische Nachrichten“ din Berlin, care trece de organ oficios, vorbind despre relațiunile Austro-Ungariei cu România, ia pe Români la refrec. Acest jurnal semnaleză atitudinea ministerului afacerilor streine din Viena, în fața provocațiunilor puse în scenă la București ca un mare serviciu adus menținerii păcii europene, serviciu care trebuie să atragă simpațiile tuturor amicilor păcii. Românii trebuie făcuți să înțeleagă într'un mod oare care, că față cu Europa ei au nu numai drepturi ci și datorii, și că cea dintâiu datorie a lor, datorie conservării lor pro-

Olaus a i spune, în felul său de moartea cumnatei sale. Pentru întâiași dată tatăl meu a manifestat o mirare și o dojană oare-care. El a imputat lui Olaus, că s'au espus bănușelilor; i-a dis că dacă cine-va l'ar acușă, apărarea ar fi anevoioasă. Baro-nul i-a arătat dubla declarație a predicătorului Mickelson, care, ca medic și ca preot, atesta falsitatea grividității și moartea baronesei drept urmare a unei boale, foarte bine descrisă și îngrigită de el precum spun adevărurile tuturor medicilor consultați mai târziu. Afară de aceasta el a produs o declarație iscalită de baroneasa, prin care afirmă, că și-a făcut iluzii asupra stării sale. Tatăl meu a esaminat cu rigoare hârtia aceasta, o a dat să o esamineze afară de aceea unor bărbai esperti în specialitatea scrisoarei, și s'a găsit inatacabilă. El totuși n'a bănușit nici odată pe baron de crimă s'au de falsificare, și a murit în credința aceasta, puțin timp după aceea.

„Se șopteau multe în contra baronului, pe care lumea începea a-l uri; dară în curând el s'a făcut temut; și pentrucă niminea n'avea interes direct a resbuna victimele, nu s'a găsit nici o inimă generoasă, care i s'ar fi împotrivit. Încât pentru mine eu o ași fi făcut deși eram tiner în slujbă și o ași face în ziua de astăzi, dacă ași ave bănușeli fundate cu toate, că am fost sub influența tatălui meu, care în convingerea sa n'a putut imputa lui Olaus altceva decât nesocotința cătră sine însuși. Apoi și

prii, este de a cultiva cu îngrigire relațiunile de bună vecinătate cu Austria, căci altfel vor putea să vadă într'o bună dimineață cât de izolată este România.“

Cel care vorbesce astfel e un diar nemțesc. — Se vedem acum ce dice un alt diar, cere nu e nemțesc, ci franțozesc din nenorocire.

Acesta e „Constituționalul“ din Paris; el se însăreșează să combată veleitățile noastre dacoromane. Să leagă mai ales de propunerea d-lui Resetti de a scimba titlu de Regele României în acela de Rege al Românilor și dice, că schimbarea asta de titlu ar provoca o protestare din partea puterilor celor mari. Acest titlu n'ar avea nici

valoare dacă n'ar fi recunoscut de marile puteri.

ar, când d. Boerescu, care era atunci la minister,

comunicat puterilor legea dela 14 Martie 1881 care dice: „Principele Carol ia pentru sine și pentru urmașii săi titlu de rege al României“ densus a scris tot-de-dată agenților săi, că România n'avea intențiunea de a vătămă drepturile vre unei alte națiuni, ei își propunea să constituie „o nouă garanță de ordine și de stabilitate la Dunărea de jos.“ Numai pentru că s'au încreșut acestor națiuni, puterile cele mari au recunoscut regatul României. Radicalii, încercaseră atunci se introducă titlu Rege al Românilor. Dar încercarea lor s'a sdrobit de protestarea cabinetului din Viena. — „Constituționalul termină dicend:

„Nu e nici o îndoială, că împăratul Austriei va refusa o asemenea schimbare de titlu, și suntem încredințați, că și celelalte puteri se vor uni cu el. În acest cas, guvernul român să va espune la un afront și poate chiar la nisce eventualități foarte primejdioase“.

Nu scim până la ce punct, dice un diar bucureșcian, Europa este decisă să meargă cu presiunea asupra noastră, dar sperăm că în cele din urmă dreptatea, care e cu noi, tot va triumfa, în ciuda diarelor nemțesci sau nemțite.

Românii, țerile balcanice și Austria.

„Vedette“ scrie despre relațiunea României și a țerilor Balcanice cu Austria următoarele:

După anecșarea Basarabiei la Rusia și a Dobrogei la România ne așceptăm, ca România să se alătore la Austro-Ungaria, care singură o poate apăra contra atacurilor dela Nord. Dar s'a întemplat contrariul. Speranța, că Rusia, în urma unui resboiu inevitabil cu Austro-Ungaria pentru peninsula balcanică, va procura României petriile scumpe cari îi lipsesc din coroană, a făcut pe noul regat se facă parte din confederațiunea balcanică, îndreptată contra Austriei. În faptă are aceasta confederațiune multă probabilitate. Revoluțiunea din Erțegovina și Crivoscia și repeșitele acte provocătoare ale României contra Austriei sunt simptoamele amintitei confederațiuni. Bulgaria care sperează a deveni prin mijlocirea Rusiei o Bulgarie Mare, încă nu lipsese din aceea alianță“.

„Între astfel de împregiurări, Austro-Ungaria se stea gata pentru ori-ce pericol. Bulgaria dispune în cas de resboiu de 60,000 de oameni bine disciplinați. În România sunt 150,000 de oameni, cari îi impun respect. După ce odată s'a îmășit armata așa de tare e natural să urmeze a fi întărită și țeara prin fortificațiuni. De când a devenit România regat i-a crescut puterea colosal. În Bu-

moartea tatălui meu a cădut în timpul acela, și dta vei găsi foarte natural, că durerea mea personală, foarte mare, m'a reștinut pe vremea aceea de ori și care altă ocupație.

„Eu am moștenit clientela baronului, și, precum și-am dis, deși antipatia mea tot cresce prin conduita sa politică și prin manierele sale particulare, eu n'am putut nici când, până în ziua de astăzi, obține cea mai mică, nici nu m'am putut ține de o aparență serioasă cât de mică despre crimele de care este el acusat. S'a născut în spiritul vasalilor săi o reacțiune în contra lui, care ușor era de așteptat. Ne mai având nevoie de simpațiile lor, el a încetat de a-i cruța. Încât pentru servitorii săi, pe cari i-a schimbat pe toți câți a intrat în posesiunea dominiului, și cari sunt toți streini, el îi plătesce așa încât este sigur de supunerea lor oarbă și de discreția lor absolută. Stenson este singur din casa cea veche, pe care l'a ținut multă vreme în funcțiunile sale de stolnic, și în sfârșit fu și el pus la odihnă, considerând bătrânețele sale cu o pensie cinștită, cu tot felul de considerații și chiar cu mici avantagiuri. Aceasta a făcut lumea se creadă, că Stenson ar fi complicele său; dar tocmai aceasta, Cristiane, îmi spune adevărul și îmi liniștesce consciința: Stenson este un om sfânt, un model a tuturor virtuților creștinesci.

(Va urma.)

curesci circula ideea unei „Români mari“, la care se aparțină Transilvania, Bucovina, Banatul și Maramureșul. Aceste visuri au luat în timpul din urmă dimensiuni mai mari și Austro-Ungaria se uită de sigur cu ochi răi la aceste aspirațiuni ale „partidei naționale române“.

„Încordările mari, ce le face România în privința puterii militare, pot eși la lumină, și ajunge la valoare numai în cazul unui război cu Austro-Ungaria, de oare ce regatul se poate estinde numai spre nord-vest. În Serbia, Bulgaria și în Russia, România n'are ce se caute, pe când în Austro-Ungaria trăesc 2 milioane de conaționali. Din aceste considerațiuni merită o deosebită atențiune împregiurarea că România și-a adus unul din cei mai celebri ingineri ai timpului nostru, Brialmont, ca cu ajutorul lui se reguleze fortificațiunea țerei. Deocamdată s'au prelininat numai 15 milioane de franci pentru fortificațiuni; totuși este un început cu intențiunea de a sigura mai întâiu granița nord-vestică și mai târziu a ridica un lagăr sdравn fortificat împrejurul Bucureștilor.“

În România, ca și în Serbia și Bulgaria este o partidă puternică, care voește se aducă în ferbere conglomeratul de naționalități din Austro-Ungaria și pe Români „imperătesci“ îi seduce ca se devină „regesci“. Deocamdată toate aceste încordări militare se fac sub pretextul, de a apera independența țării. Esperiența însă ne arată, că aceasta independență se transformă în scutul „intereselor naționale,“ și aceste se satisfac apoi totdeauna cu o „mărire a teritoriului, spre a uni pe frații despărțiți cu țeara lor mamă“.

„România privesce pe conaționali din Austria, ca pe fii sei, cari sufer sub dominațiunea străină. România și Serbia, ca regate nouă, au fost de multe ori luate în ris. Împregiurările de față însă nu par a justifica această batjocură. Aceste state nouă acceptă foarte mult dela viitor. Ele s'au pus pe lucru și se întăresc din ce în ce tot mai tare.“

„G. Tr.“

O convorbire cu regele Milan.

Correspondentul diariului „Neue Freie Presse“ a avut nu de mult o audiență la regele Milan în Belgrad, și cu aceasta ocaziune regele a atins mai multe puncte. Mai întâiu a vorbit de preea austro-ungară, care câte o dată nici astăzi nu are destulă bunăvoință cătră Serbia, de și această țeară a făcut tot posibilul spre ași asigura amicitia puternicului său vecin.

Asupra radicalilor din Serbia regele s'a exprimat cam astfel. Intre radicali sunt mulți preoți, dascăli și amployați, cu toate acestea radicalismul decade în Sârbia. Șefi sunt niște tineri cu ambiții mari și cu idei puțin clare în cap. Cam toți slavii sunt tulburători din firea lor. Mai ales poporul serb e democratic, ceea ce însă nu e socialism sau comunism. El cere libertatea comunei, o justiție bună și — puțin dări. — Din nenorocire agitatorii radicali se folosesc de a linguși pe țărani vorbindu-le de desființarea impozitelor. Ceea ce ar discreditat pe radicali ar fi să le dea pe mână guvernul, căci ei nu sunt capabili de a governa.

O altă aripă a opoziției de astăzi în Serbia sunt liberalii lui Ristici. Idealul lor este de a lăsa tot cum a fost din vechime și unii ar vrea se închidă Serbia cu un mur chinez. Ei nu vor să știe de progresul modern, nici de vre un contact cu alte state.

Regele ține și stimează mult pe bărbații din minister, cari sunt serioși și activi. Un guvern serbesc, dice regele, — care și înțelege misiunea, caută să lucreze mai ales pentru buna stare materială a țerei, pentru cultură; să deslege marea problemă a reorganizării administrației și a armatei. Aceasta o face actualul minister și de aceea se grupează împregiurul lui toți cei serioși, care doresc ordine și progres treptat.

Regele a invidiat totdeauna pe Austria pentru buna ei administrație. În Sârbia administrație mai bună a fost sub bătrânul Miloș. Acesta pune de prefect pe bărbatul mai cu vază și mai capabil din județ. Voința Domnului era lege pentru prefect și voința acestuia era lege pentru județ. Astăzi însă nu mai merge așa. Mecanismul s'a complicat. Sunt legi nenumărate. Dacă prefectul nu le cunoscuse, le calcă și se vede destituit sau dat în judecată chiar. Tinerii studiați nu vor se servească în administrație și astfel se simte lipsă de oameni capabili.

Radicalii caută să agite și aci, vorbind de alegerea funcționarilor administrativi, de și Ungaria s'a convins, că acest sistem nu aduce nici un bine.

Veniind vorba asupra confederațiunii statelor balcanice, regele dișe, că există astăzi prea mari rivalități între naționalitățile balcanice, încât proiectul unei confederațiuni ar da preste serioase di-

ficultăți. România se află pe malul stâng al Dunării și nu se știe, dacă ea dorește a se număra între statele balcanice. Ori cum, astăzi numai presa poate să discute un așa proiect, însă realizarea lui rămâne pe seama viitorului.

Varietăți.

* (Dar) Majestatea Sa s'a îndurat prea grațios a dărui comunei bisericesci gr. cat. din Nireș pentru zidirea bisericii 100 fl. v. a.

* Ministerul reg. ung de agricultură, industrie și comerț atrage atențiunea silvicultorilor asupra împregiurării, că în România se pot căpăta dela stat posturi de silvicultori pe timp de 3 ani pentru ducerea în îndeplinire a lucrărilor de cultura pădurilor și pentru crearea unor școli de silvicultori.

* (Comisiunea de reambulare) a sosit în 2 August n. în cercul Csik-Szent-Martonului de unde va merge la fruntăria Casonului.

* (Regele României, econom, industriaș și meseriaș.) El va trimite la espoziția cooperatorilor români mostre de toate producțiunile de pe proprietățile sale, precum sticlărie dela Azuga, carton și hârtie de împachetat dela fabrica dela Boșteni, petri din cariera dela Piatra-Arsă, cașcaluri dela Broșteni, lemnării etc. Se va espune poate și obiecte lucrate la strung de însuși Majestatea Sa.

Nici că se poate exemplul mai frumos de incuragiare.

* D. Petru Carp, ministru României la Viena, a sosit în București; de aci a plecat în Moldova. Se dișe, că d-sa aduce sciri foarte importante în cestiunea Dunării.

* (Înscuțare.) P. T. membrii ai asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, cari voiesc a călători la adunarea generală din 17/29 August a. c. sunt avisați, că s'au trimis sub datul de ași la toate direcțiunile despărțimentelor asociațiunii un număr corespunzător de blanchete pentru dobândirea de bilete de drum ferat cu preț scăzut.

Doritorii de a călători la Brașov spre scopul indicat, să se adreseze dar pentru astfel de blanchete la direcțiunea despărțimentului în care se afla dâșii, și la următorii ddi: Iosif Vulcan, redactorul „Familiei“, în Oradea mare; Ioan cavaler de Pușcariu, septemvir în Budapesta; Dr. N. Oncu, adv. în Arad; Fabiu Rezeiu, avocat în Lugos; pentru despărțimentul Sighișoara la dnul I. Moldovan, adm. ptop. în Sighișoara; On. Red. „Luminătorul“ în Timișoara.

Presidiul asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Sibiu 2 August n. 1883.

Iacob Bologa m. p.,
vpres.

* (Convocare.) Comitetul reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul Turdi și va ține ședința sa ordinară sâmbătă în 13 August la 9 oare a. m. a. c. în Biserica română gr. or. din Turda.

La aceasta ședință sunt invitați toți domnii membrii împreună cu presedinții despărțimentelor. Cojocna 23 Iulie 1883.

Teodor Ciortea
presidiul reuniuni.

* (Necrolog) Dela Rêhëu ni se trimite următorul anunț: Maria Carpișianu cu fii sei Iulia măritată Crișianu, Aron, Augustin, Ana, Cornelia și Otília, văduva soacră Ana Secașiu, apoi ginerii Joachim Crișianu și Nicolau Bencza precum și nepoții orfani Pompeiu și Lucreția cu inima frântă de durere anunță încetarea din viață a iubitului lor soț respective părinte, ginere soț și moșiu

Ioan Carpișianu,

perceptor al urbei Sebeș,

carele după un morb greu contras prin activitatea sa neobosită a repausat în Domnul în 22 Iulie (3 August) 1883 la 10 oare seara în etate de 57 ani a vieții și 37 a fericitei sale căsătorii împărțit cu s. sacramente.

Osemintele neuitatului decedat se vor aședa spre eternul repaus în 5 l. c. în Cimitierul gr. or. din Comuna Rêhëu.

Fieci repausul cu dreptii și memoria binecuvântată! Rêhëu în 3 August 1883.

* (Bustul lui Bolintineanu) După inițiativa unui comitet privat d. sculptor Georgescu s'a oferit să lucreze gratuit bustul nemuritorului nostru poet D. Bolintineanu. Acest bust se va aședa în foaierea teatrului național din București.

* (Un filo-român.) Distinsul filolog Pici și profesor la universitatea din Praga, care a stat câteva

zile în București, a plecat prin țeară; ca se adune documente de pe la mănăstiri.

Filologul Pici (Pitsch) e cunoscut ca filo-român și-a isbutit să restorne teoria lui Roesler printr'o scriere intitulată: Originea Românilor. Documentele ce voește să adune i vor servi ca nouă dovești, că teoria lui Roesler și a lui Hunfalvy sunt false. Recunoștința Românilor îl va încuragia în întreprinderea sa.

* (Poporațiuni dunărene). Studii etnografice. Acesta este titlul operei învățatului etnograf Léon Prunol de Rosny.

Eată ce cetim în aceasta privință în „Journal des Débats“ dela 18 Aprilie trecut:

N'avem încă sub ochi decât întâiele fascicule ale noiei lucrări a dnui Léon de Rosny; nu pretindem prin urmare să o apreciam, dar putem să dișem, că întâiele fascicule sunt de foarte bun augur pentru sfârșitul acestei lucrări. Testul nu tractează însă decât în treacăt despre populațiunile dunărene, el constă dintr'o introducere întinsă în care autorul espune în mod lămurit și cu căldură o teorie a naționalităților, la care sunt cu totul dispus a mă uni.

După d. de Rosny, comunitatea de simțiment este condițiunea esențială a existenței unei naționalități, și aceasta tesă o susține cu ajutorul faptelor numeroase, patente și elocinte. Totuși simțimentul singur nu face naționalitatea; mai este încă comunitatea de origine, de tradiție, de limbajiu, de facultăți, de obiceiuri religioase, sau civile, de legislație și de instincte artistice.

Nici una din aceste condiții variate nu este însă neapărată; dar simțimentul este în totdeauna. Cunoasem națiuni unde se vorbesc limbajii deosebite în diferite părți ale teritoriului, unde domnesc deodată mai multe culte, unde istoria este tână, și cu toate acestea toți cetățenii se simt că sunt membri ai aceleiași națiuni.

D. de Rosny mai face încă o incursiune în domeniul etnografiei. Este vorba despre metoda descriptivă și despre clasificarea națiunilor. Cel care voește a descrie sau a caracteriza popoarele trebuie a începe prin a le grupa pe categorii. Care are să fie baza clasării? Autorul nu se servește de semnele cu totul fizice, cari ar putea cel mult se fie aplicate omului sau individului. Pentru a deosebi popoarele trebuie a se servi de semne morale; va împărți dară societatea în selbategi, barbari și civilizați. Societățile selbategi și barbare formează clasa necivilizaților prin caractere adese foarte bine semnificative. Selbategii se recunosc după imperfecțiunea condițiilor materiale; pentru barbari, nesciuța artei de a descrie pare că este elementul cel mai caracteristic.

* (Telegraful în Nyiregyháza) Datele următoare vor fi de interes. În timpul pertractării sau telegrafat despre proces 947.999 de cuvinte, cari au versat în casa statului 20.000 fl. Telegrama cea mai mare a fost de 24.000 cuvinte (ascultarea profesorului Scheuthauer). Discursul cel mare al lui Eötvös a constat din 30.000 cuvinte, însă nu se putu telegrafa într'una. Abonament s'a plătit 7000 fl. pentru circa 600.000 cuvinte. Telegramele au trecut preste numărul de 2000. Ziua cea mai însemnată a fost cea dela 30 Iulie. Într'această sau telegrafat 44.000 cuvinte. Pe fie care și se vine cu una cu alta 35.000 cuvinte. În telegrame de toate dișele sau telegrafat cam o jumătate de milion de cuvinte, atâtea câte și în abonament. Dacă mai luăm și ziua în care s'a publicat sentența, de bună samă putem lua că s'a telegrafat cu totul un milion de cuvinte.

* (Raport oficial despre seceriș.) După scirile ce au sosit la ministerul de comerț din Budapesta secerișul de grâu a fost ceva mai puțin ca de mijloc în cele mai multe comitate ale Ungariei superioare. Mai departe tot așa a fost secerișul în ținuturi singuraticice din comitatele Comorului, Vesprimului, Haidului, Heveșului, Baciului, Timișului, Torontalului, Albei inferioare. Calitatea preste tot este nemulțămitoare. Grăunțele în multe locuri sbârcite și cu tăciune. Secara încă a oferit un seceriș mai puțin ca de mijloc în anumite ținuturi ale comitatelor Șomogiului, Aradului și Sabolciului. Primăverile au dat preste tot un seceriș mai satisfăcător; mai puțin ca de mijloc au fost secerișurile de primăveri în mai multe ținuturi ale comitatului. Aradului, Heveșului, Carașului-Severinului și Torontalului precum și în Transilvania; cucuruzele și celelalte plânti de săpat sunt preste tot bine, cucuruzul promite cules escelent. Nutrețurile sunt îndestulitoare. Strugurii și poamele nu dau până acum privilegiu la nici o vâerare.

* (Antichitățile din Dobrogea.) D. Sturza, ministru adinterim la culte, invită pe d. prefect de Tulcea și pe d-nii revizori scolari din Tulcea și Constanța să ia măsuri pentru conservarea și stringerea antichităților din Dobrogea. Dnii revisori scolari vor avea o deosebită atențiune la săpăturile ce se fac în Costanța, Mangalia, Tulcea Isaccea și Iglia, căci în aceste localități se află mai multe ruine de cetăți vechi din epoca greco-romană.

* **Îndreptare.** Numărul 82 al foaiei noastre, în varietaea Junimea română din Regin etc. s'a străcurat eroarea în dat; în loc de 12 August, e a se îndrepta 19 August.

Mai nou.

„P. Ll.“ de eri are telegrame atât dela Nyiregyháza cât și dela Pojon cari caracterizează

situațiunea din ambe locurile. Dela Nyiregyháza se telegrafează, că agitațiunea încă nu vrea se dispară. Apoi că sunt diferențe între ministrul de interne, vicecomitele Sabolciului și avocatul Eötvös, ca reprezentant al părinților lui Morit Scharf. Acest din urmă nu voiesce a se întoarce la părinții lui pe lângă toată întervenirea ministerială. Henter castelanul din Nyiregyháza a declarat ca libertatea lui Scharf cel betrán este un provisoriu neînsemnat, nu vor trece șase săptămâni și acușării se vor întoarce earăși în temniță; Morit Scharf s'a luat, la ordinul ministrului de interne, dela Henter și se află de o camdată la comandantul gendarmeriei. Dela Pojon se telegrafează că este linisce; că archiducele Albrecht este acolo și că manevra anunțată s'a abdis fiind trupele ostente în urma esceselor din nopțile trecute.

Loterie.

Sâmbătă, 4 August 1883.

Ofen: **51 37 2 8 61**

Bursa de Viena și Pesta.

Din 4 August n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.60	98.50
Obligațiuni urbariale temeșane de	99.25	99.25
Obligațiuni urb. temeș. cuasulă sorțire	97.40	97.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii devin.	97.75	97.75
Sorți de regularea Tisei	109.80	110.—
Datorie de stat austriacă în birtie	78.50	78.75
Datorie de stat austriacă în argint	79.60	79.50
London (pe polița de trei luni)	119.75	119.90
Galbin	5.64	5.66
Napoleon	94.85	9.50
100 marce nemțesci	58.45	58.95

Nr. 2947 B. [457] 1—3
CONCURS.

Devenind în vacanță două stipendii de stat à 500 fl. destinate pentru calificatiunea mai înaltă a clericilor din archidieceza gr. or. română a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea lor se escrie prin aceasta concurs cu termenul până la 18/30 August a. c.

La aceste stipendii pot concurge numai elevi absoluți din cursul pedagogico-teologic din Sibiu, cari sunt tot deodată absoluți de gimnasiu cu esamen de maturitate.

Concurenții au a substerne la consistoriul archidiececan până la termenul arătat suplicile lor instruite cu atestat de botez, cu atestatele scolare necesare, adecă: cu atestat de maturitate și absolutiu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sunt sănătoși deplin, cu un revers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericii noastre, și în fine au a arăta universitatea, la care voiesc a'și face studiile.

Din ședința consistoriului archidiececan ținută în Sibiu la 21 Iulie, 1883.

Nicolau Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Nr. 178. [458] 1—3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III Hurez în protopresbiteratul Făgărașului, devenite vacante prin reposarea parochului, se deschide concurs cu termen de 30 de zile, dela publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: venitele stolari dela 84 familii, folosirea cimiteriului și de fie care familie câte una și de lucru cu palma, care toate computeate după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă dau suma de 228 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa postul acesta, vor avea ași așterne petițiunile sale subscrisului oficiu protopresbiteral instruite cu documentele recerute de statutul organic și regulamentul pentru parochii până la termenul sus arătat.

Făgăraș, 28 Iunie, 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 631 — 1883. [459] 1—3.
CONCURS.

Pentru anul scol. 1883/4 sunt a se da 4 stipendii de câte 10 fl. pe lună pentru elevii scoalei de agronomie din Mediaș.

La folosirea stipendiilor pe întreg timpul studiului pot reflecta:

1. Cei născuți în una din comunele din fundul regiu și cari sunt primiți la scoala de agronomie din Mediaș.
 2. Cari vor documenta viața nepătată.
 3. Cari dintre mai mulți egal vrednici se va considera mai lipsit.
- Dela stipendist se recere se producă testimoniu dela direcțiunea scoa-

lei agronomice din Mediaș despre progresul făcut. Neproducerea acestui testimoniu are de urmare detragerea stipendiului.

După împlinirea condițiilor înșirate stipendiile se vor distribui fără privire la religiuine și naționalitate.

Suplicile instruite.

a) Cu carte de botez;

b) Cu atestat dela directorul despre primirea în scoala agronomică în Mediaș;

c) Cu testimoniu despre absolvirea scoalei populare, reale s'au medii;

d) Cu atestat oficios despre sërăcie.

Sunt a se trimite cel mult până în 15 Septemvre aici.

Sibiu, 3 August, 1883.

Oficiul central al universității săsesci.

Nr. 319 [461] 1—3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Birtini, protopresbiteratul gr. or. al Zarandului în urma ordinațiunei Venerabilului consistoriu archidiececan ddt. 14 Iulie a. c. Nr. 2351 B. se escrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post parochial sunt 325 fl. v. a. la an. cari însă cu timpul se mai pot urca.

Doritorii de a ocupa la aceasta parochie vor avea ași așterne petițiunile lor instruite în sensul „Statutului organic“ și al Regulamentului congresual pentru parochii, la subscrisul, până la termenul sus indicat.

Brad în 20 Iulie 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adstr. ppresbiteral.

Nr. 232 [462] 1—3
CONCURS.

Încuviințându-se aședarea unui capelan lângă neputinciosul preot din Berghin și filia Colibi ca parochia de clasa a III prin preainaltul ordin conistorial din 14 Iulie 1883 Nr. 2275 B., se escrie pentru ocuparea acestui post concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Capelanului se asigură din venitul parohiei de 400 fl. v. a. la an 200 fl. v. a.

Doritorii la acest post de capelan au ași adresa suplicile inzestrate conform legilor în vigoare cu documentele recerute oficiului protopresbiteral subsemnat.

Sebeș în 21 Iulie 1883.
Oficiul protopresbiteral pr. or.
În conțelegere cu comitetul parochia:

Ioan Tipeiu m. p.
protopresciter,

Nr. 632 [460] 1—3
CONCURS.

Se escrie concurs pentru unul eventual două stipendii de câte 200 fl. pentru tineri din clasa îndrustrialășilor din fundul regiu și în locul prim pentru cei din fostele scaune Mercurea și Nocrichiu, sau și din alte locuri.

Ei trebuie după puțină-se fie absolvat un gimnasiu inferior, sau o classă reală inferioară, la tot casul înse se fie absolvat una dintre scoalele industriale susținute de universitatea săsească și încă cu bun succes, și să se oblige, că spre perfecționarea lor teoretică și practică vor petrece un an în streinătate adecă afară de monarhia austro-ungară.

Condițiile concursului afară de cele înșirate mai sunt:

a) Testimoniile scolastice cu calculi buni.

b) Testimoniu de sërăcie.

Jumătate din stipendii se plătesce îndată la consignare, jumătate după 6 luni.

Stipendiații vor avea a produce la cererea pentru a doua rată din stipendiu:

Testimoniile despre lucrul lor, și un scurt raport despre timpul întrebuințat, locul unde sunt aplicați și esperințele industriale câștigate.

Un asemenea au a face stipendiații și după întoarcerea lor în patrie.

Petițiunea de concurs bine instruită este a se ascerne cel mult până în 15 Septemvre, a. c.

Sibiu, 1 August. 1883.

Oficiul central al universității sasesci.

Nr. 164. [455] 2—3
CONCURS.

Pentru întregirea stațiunei de învățatoriu la scoala profesională greco-orient. din comuna Aciliu, protopresbiteratul Săliștei, se escrie concurs cu termen până la 18 August st. v

Emolumentele sunt:

Salariu anuale 200 fl. v. a. ce se vor plăti în rate lunare.

Cuartir și lemnele necesare.

Doritorii de a ocupa acest post au a adresa cererile instruite conform legilor din vigoare la oficiul protopresbiteral al tractului Săliștei în Sibiu până la termenul sus indicat.

Aciliu, 10 Iuliu, 1883.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Nr. 473—1883. [454] 2—3.
CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi la scoalele grănițiare, și adecă:

1. Învțătoriu adjunct la scoala din Orlat, comitatul Făgărașului, cu salariu anual de 200 fl. v. a., relut de quartir 12 fl. 60 cr., și trei stângini lemne de foc, eventual relutul pentru ele.

2. Învțătoriu adjunct la scoale din Voila, comitatul Făgărașului, cu salariu de 180 fl. v. a. quartir liber și lemne de foc dela comunitate.

Petenții la aceste posturi să-și aștearnă suplicile provădute cu diploma de calificatiune și alte documente necesare până la 20 August a. curente la:

„Comitetul administrativ scolastic al fondului fostilor grănițari din regimutul I român la Sibiu.“

Nr. 196 [453] 2—3
CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei învățatoresci dela scoala centrală gr. or. din comuna „Poiana“ protopresbiteratul Geoagiului I. se deschide concurs cu termen până la 15 August a. c.

Emolumentele sunt 200 v. a. salariu anual, quartir grătuit și 6 orgii lemne de foc.

Petițiunile concursuale, instruite conform legilor din vigoare, sunt a se adresa oficiului protopresbiteral gr. o. al tractului Geoagiului I. în Hondol.

Hondol, 12 Iulie, 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial concurentele.

Vasilii Pipoș m. p.,
protopresbiter

Nr. 170 [452] 2—3
CONCURS.

Pentru întregirea postului învățatoresc la scoala confesională gr. or. din Vidra superioară, protopresbiteratul Cămpeni se deschide concurs până la 15 August a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

Salariu anual de 250 fl. v. a. quartir și lemne de foc.

Petițiunile instruite conform legilor din vigoare au de a se substerne „oficiului protopresbiteral gr. or. în Abrud“, până la termenul mai sus indicat.

Vidra superioară în 7 Iulie, 1883.
Comitetul parochial gr. or. din Vidra superioară în conțelegere cu

Ioan Gall m. p.,
ppresb. gr. or. ca adm.

Nr. 3075 1883 [463] 1—3
Publicațiune.

În afacerea de regulare de posesie și a segregării de pădure în comunele Boiu-mare și Boiu mic pentru începerea lucrărilor premergătoare, designarea plenipotențiaților, alegerea ingineriului și pentru pregătirea planului și preliminarului de spese, mai departe pentru autentizarea lucrărilor primitive, pentru întreprinderea clasificării și a estimării, și încât lucrurile premergătoare s'ar autentica pentru pertractarea meritorică se pune și se pertractare pe 12 Septemvre, 1883 la 3 oare după ameași ș. cele următoare în locuința domnului Szentkereszt Pál în comuna Boiu mic, la care învit părțile interesante, observând, că absența lor nu va împedeca cursul pertractării.

În numele tribunalului.
Elisabetopole, 13 August 1883.

Káplány Géza m. p.,
jude de tribunal esmis.

Cursul scolastic pentru moșit.

În urma emisului înaltului ministeriu reg. ung. (de culte și instrucțiune publică) din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se deschide cursul învățământului de cinci luni la institutul reg. ung. de moșit în Sibiu în 1. Octomvre e. n. 1883. Primirea la acest curs va avea loc dela 1—8 Octomvre în localitatea scoalei din Strada morii (Mühlgasse) Nr. 25 pe lângă producerea atestatului de Botez și de moralitate.

[456] 1—3
Direcțiunea.